U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Jana Kratochvíla v právní věci žalobkyně: **S. Z.**, zast. Mgr. Filipem Schmidtem, LL.M., Přemyslovská 848/2, Praha 3 – Vinohrady, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7 – Holešovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2021, čj. OAM-743/ZA-ZA04-ZA13-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 7. 2022, čj. 48 Az 18/2021-41,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Filipu Schmidtovi, LL.M., **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **6 800 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně, arménská občanka (stěžovatelka), podala v říjnu 2020 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žila v Náhorním Karabachu, naposledy však žila v Arménii, odkud také přicestovala do Česka. Arménii také žalovaný vyhodnotil jako zemi původu. Důvodem žádosti stěžovatelky byla válka v Náhorním Karabachu. Do Česka přicestovala v červenci 2019 na základě víza na pozvání od dcery. Po vypršení platnosti víza prý nevěděla, že je zde nelegálně. Její dcera v Česku žije již 20 let. Má zde i vnučku (nar. 1997), která má české občanství. Žádné problémy v Arménii před odjezdem neměla a možnosti legalizace pobytu si před podáním žádosti v Česku nezjišťovala. Žalovaný stěžovatelce mezinárodní ochranu neudělil (§ 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu). Stěžovatelka neuspěla se žalobou ani u krajského soudu.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a), b), d) s. ř. s. Stěžovatelka kritizuje, že se krajský soud

nezabýval jejími tvrzeními, která uplatnila v žalobě, a kterými vysvětlovala, že se do Arménie nemůže vrátit z důvodu svého zdravotního stavu. Naopak, soud odmítl tyto argumenty vzít v potaz, byť mohly být důvodem pro udělení humanitárního azylu podle § 14 či doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. V tom vidí stěžovatelka též důvody přijatelnosti kasační stížnosti.

[3] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS zabývá tím, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.), typicky zda je či není sporná otázka vyřešena judikaturou. Pokud kasační stížnost podmínky § 104a s. ř. s. nesplní, NSS ji odmítne pro nepřijatelnost (srov. již usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a navazující judikatura).

[4] V nynější věci NSS nevidí žádnou právní otázku, která není řešena dosavadní judikaturou či kde by se krajský soud dopustil zásadního právního pochybení při výkladu práva. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[5] K podstatě stěžovatelkou nastolené otázky se NSS nedávno vyjádřil v rozsudku ze dne 20. 7. 2022, čj. 10 Azs 42/2022-32. NSS tam rekapituloval, že zdravotní stav žadatele může sloužit jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany [konkrétně doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu] jen výjimečně, a to v případě, kdy by jinak byl porušen čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Doplňková ochrana není vyhrazena jen pro případy, v nichž je žadatel bezprostředně ohrožen na životě, ale bude se vztahovat i na případy vážně nemocných osob, „*u nichž se lze ze závažných důvodů domnívat, že v přijímající zemi by nedostatek vhodné péče či přístupu k ní představoval skutečné riziko, že se zdravotní stav nemocné osoby vážně, rychle a nevratně zhorší, a to by vedlo k intenzivnímu utrpení této osoby nebo k výraznému snížení předpokládané délky jejího života*“ (rozsudek velkého senátu ESLP ze dne 13. 12. 2016, *Paposhvili proti Belgii*, č. 41738/10, § 183, nebo rozsudek ze dne 21. 1. 2022, čj. 5 Azs 70/2020-103, č. 4326/2022 Sb. NSS, body 47-51, resp. již cit. 10 Azs 42/2022, body 18 násl. a další tam cit. judikatura).

[6] Informace o svém zdravotním stavu musí poskytnout žadatel v takové kvalitě, aby z nich bylo možné učinit závěr o tom, v jak závažném stavu se žadatel nachází a jaké riziko by pro něj představovaly samotná cesta do země původu i následné setrvání v ní, resp. aby předložil „*relevantní doklady*“, které potvrzují informaci o vážném zdravotním stavu a hrozbě jeho značného a nevratného zhoršení v případě návratu do země původu (10 Azs 42/2022, body 20 násl.).

[7] Krajský soud východiska uvedené judikatury zná a plně je v nynější kauze respektuje. Rozsudek sepsal vskutku poctivě a vyčerpávajícím způsobem. Zdravotní stav stěžovatelky neopominul, byť jej tvrdila a dokládala teprve v řízení před soudem. Pro účely případného použití § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu se krajský soud této otázce věnoval v bodech 43 až 50 odůvodnění a uzavřel, že žalobní tvrzení jsou natolik vágní a obecná (stěžovatelka zmiňovala cukrovku, poruchu štítné žlázy, nepravidelný krevní tlak, riziko rakoviny a podstoupení gynekologické operace), že i kdyby všechna tato tvrzení byla pravdivá, nemohla by založit natolik *závažný zdravotní stav*, v jehož důsledku by stěžovatelce po návratu do Arménie hrozila zdravotní rizika *velmi vysoké úrovně*

intenzity. Z toho důvodu krajský soud neprovedl jako důkazní prostředky předložené lékařské zprávy, neboť stěžovatelka netvrdila jakékoli skutečnosti nebo důvody pro udělení doplňkové ochrany, které by provedení těchto důkazních prostředků odůvodňovaly (bod 49). Tento závěr je plně v souladu se shora cit. judikaturou a nelze mu naprosto nic vytknout.

[8] Konečně se stěžovatelka snaží naznačit, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, protože se nevěnuje otázce sociální péče o stěžovatelku (ve vztahu k zdravotnímu stavu). K tomu lze upozornit, že sama stěžovatelka připouští, že na zdravotní problémy poprvé konkrétněji upozornila teprve v řízení soudním. Proto se této otázce žalovaný věnovat nemohl.

[9] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s.

[10] Stěžovateli NSS ustanovil advokáta Mgr. Schmidta. Advokátovi se přiznává odměna za zastupování 2 x 3100 Kč za dva úkony právní služby (převzetí věci a sepsání kasační stížnosti) a paušální náhrada hotových výdajů 2 x 300 Kč, celkem 6 800 Kč [§ 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu].

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu